

President Thomas S. Monson

När vi nu skiljs åt

Det finns ingen som fullständigt kan förstå den fulla betydelsen av det som Kristus gjorde för oss i Getsemane, men jag känner tacksamhet varje dag för hans försoningsoffer.

Mina bröder och systrar, mitt hjärta är fullt när vi nu kommer till slutet av den här konferensen. Vi har känt Herrens Ande i rikligt överflöd. Jag uttrycker min och alla kyrkans medlemmars uppskattning för alla som har deltagit i konferensen, även de som uppsänt bönerna. Må vi länge minnas talen vi lyssnat till. När vi får numret av *Ensign* och *Liahona* som innehåller alla talen i skriven form, må vi läsa och studera dem.

Återigen har musiken på alla sessionerna varit underbar. Jag tackar personligen dem som villigt delat med sig av talanger och därigenom berört och inspirerat oss.

Vi har genom handuppräknings stött bröder som har kallats till nya ämbeten under den här konferensen. Vi vill att de ska veta att vi ser fram emot att arbeta tillsammans med dem i Mästarens sak.

Jag älskar och uppskattar mina trofasta rådgivare, president Henry B. Eyring och president Dieter F. Uchtdorf. De är män med visdom och insikt. Deras tjänande är ovärderligt. Jag älskar och stöder mina bröder i de tolv apostlarnas kворum. De arbetar så effektivt och de är fullständigt hän-givna verket. Jag uttrycker min kärlek

till medlemmarna i de sjuttios kворum och presiderande biskopsrådet.

Vi står inför många svåra upp-gifter i världen idag, men jag försäkrar er att vår himmelske Fader är medveten om oss. Han älskar oss alla och välsignar oss när vi söker honom i bön och strävar efter att hålla hans bud.

Vi är en global kyrka. Våra medlemmar finns överallt i världen. Må vi vara goda medborgare i de länder där vi bor och goda grannar i våra samhällen, och sträcka oss ut till dem som tillhör andra kyrkor såväl som våra egna. Må vi vara män och kvinnor som handlar med ärlighet och integritet var vi än går och i allt vi gör.

Bröder och systrar, jag tackar er för era böner till min förmån och till förmån för alla kyrkans generalauktoriteter. Vi är djupt tacksamma för er och för allt som ni gör för att hjälpa Guds rike gå framåt på jorden.

När ni vänder åter till era hem, må ni göra det i säkerhet. Må himlens välsignelser vila över er.

Innan vi nu går härifrån vill jag dela med er min kärlek till Frälsaren och hans stora försoningsoffer för oss. Om tre veckor firar hela den kristna världen påsken. Jag tror inte

det finns någon som fullständigt kan förstå den fulla betydelsen av det som Kristus gjorde för oss i Getsemane, men jag känner tacksamhet varje dag för hans försoningsoffer för oss.

Han kunde ha ångrat sig i sista ögonblicket. Men det gjorde han inte. Han steg ner under allt för att han skulle kunna rädda allt. När han gjorde det gav han oss liv bortom det jordiska livet. Han återvann oss från Adams fall.

Djupt i min själ är jag tacksam mot honom. Han lärde oss hur vi ska leva. Han lärde oss hur vi ska dö. Han säkerställde vår frälsning.

När jag nu avslutar mitt tal vill jag läsa för er de rörande orden som Emily Harris skrev, som så värtaligt beskriver mina känslor inför påsken:

*Linnebindlarna som en gång höll
honom insvept är tomma.
De ligger där,
Fräscha och vita och rena.
Ingången är öppen.
Stenen har rullats bort,
Och jag kan nästan höra änglarna
prisa honom i sång.
Linnebindlar kan inte hålla
honom kvar.
Sten kan inte stänga honom inne.
Orden ekar i den tomma
kalkstensgrottan,
"Han är inte här."
Linnebindlarna som en gång höll
honom insvept är nu tomma.
De ligger där,
Fräscha och vita och rena.
Och åh, halleluja, graven är tom.¹*

Gud välsigne er, mina bröder och systrar. I vår Frälsares Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOT

1. Emily Harris, "Empty Linen", *New Era*, apr. 2011, s. 49.